

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้เร่งรัดการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการศึกษา รัฐบาล ได้กำหนดแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539) โดยเน้นการให้ความสำคัญกับการพัฒนาประชากร และกำหนดให้การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเป็นมาตรฐานสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพของประชากร และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ได้กำหนดให้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือหลักในการถ่ายทอด ข่าวสาร และช่วยส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการพัฒนาการศึกษา โดยการเพิ่มจำนวนสื่อ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่ทันสมัยเข้ามาใช้เนื่องจากความเจริญทางเทคโนโลยีทำให้เกิดการนำเสนอข่าวสารในด้านต่าง ๆ ทางการศึกษาเพิ่มขึ้น เช่น การนำเสนอกีฬาประเภทต่าง ๆ โปรแกรมแข่งขัน ผลการแข่งขันที่รวดเร็วและต่อเนื่อง การแก้ไขปัญหามหาการแข่งขัน การนำเสนอความรู้ทางการศึกษา และพลศึกษา เป็นต้น

บทบาทและหน้าที่ของการสื่อสารในการพัฒนา สื่อสารมวลชนจะมีหน้าที่สำคัญ พอสรุปได้ 4 ประการ คือ (ศิริชัย ศิริกายะ, 2531)

1. หน้าที่ให้ข่าวสาร (Information or watchman function) สื่อมวลชน ทำหน้าที่ค้นหาหาข่าวสารความเป็นไป แล้วรายงานให้ประชาชนได้ทราบ เป็นผู้ให้สัญญาณ มีอะไรเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไร และมีความสำคัญอย่างไร
2. หน้าที่ชี้แจงนโยบาย (Policy function) ในประเทศที่กำลังพัฒนาการกระจายข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนโยบายการส่งเสริมเพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง

3. หน้าที่ในการศึกษา (Teaching function) เมื่อการพัฒนาประเทศก้าวไป การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกิดขึ้น คนในประเทศทุกคนกำลังเรียนรู้เกี่ยวกับนวัตกรรม และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ประชาชนกำลังต้องการการศึกษาทั้งทางตรง และทางอ้อมสื่อมวลชนจะทำหน้าที่เป็นผู้เผยแพร่ความรู้ในกระบวนการทางสังคม

4. หน้าที่เปลี่ยนแปลงทักษะ (Transformation function) การรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อมวลชน วิธีการเสนอเนื้อหาของสาระของสื่อมวลชน รูปแบบ และเทคนิคการสร้างเนื้อหาเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการพัฒนาคำรู้และทักษะต่าง ๆ

ประเทศไทยมีสื่อมวลชนอยู่เป็นจำนวนมากทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ แต่การใช้ทรัพยากรสื่อมวลชนที่มีอยู่นั้น ยังมีได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมเท่าที่ควร (ระวีวรรณ ประกอบผล, 2523) และ ตรุณี หิรัญรักษ์ (2529) ได้ให้ความเห็นว่าสื่อมวลชน ทั้งระดับชาติ ท้องถิ่นสามารถให้การศึกษแก่ประชาชนได้ลุ่มลึก ควรที่ทุกฝ่ายต้องใช้ประโยชน์จากสื่อนี้ ให้เต็มที่

ในปัจจุบันจึงได้มีการนำเอาสื่อมวลชนมาใช้เกี่ยวกับการสอนมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนในวัยต่าง ๆ ได้ สัมผัสกับสื่อมวลชนตลอดเวลา มีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันอย่างใกล้ชิด ให้ประสบการณ์อันเป็นพื้นฐานของความคิดและความเข้าใจของนักเรียนและคนทั่วไป ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ปลูกฝังทัศนคติสร้างบุคลิกภาพ ทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ต่าง ๆ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ (บำรุง สุขพรรณ, 2526)

สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์เป็นสื่อหนึ่งที่ได้รับการนิยมนำมาใช้สร้างความสนใจ สร้างทัศนคติที่ดีและใช้เผยแพร่ความรู้ในหน่วยงานต่าง ๆ ปัจจุบันมีการผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศมากขึ้นเนื่องจากสามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางและสะดวก ข้อดีของสิ่งพิมพ์คือเป็นสื่อที่คงทน เก็บได้นานสามารถอ่านและทบทวนได้บ่อยครั้งเท่าที่ต้องการ สามารถนำติดตัวไปได้ทุกแห่ง และมีราคาถูก สิ่งพิมพ์จะต้องมีลักษณะที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ปัจจัยหนึ่งคือสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการอ่านคือ การมุ่งใจเป็นตัวการกระตุ้นให้เกิดกิจกรรม โดยใช้เครื่องสื่อต่าง ๆ เช่น ความสนุกของสิ่งที่อ่าน ความสนใจและประโยชน์จากเหตุที่สิ่งพิมพ์เป็นสื่อ เพื่อการพัฒนาเป็นกระบวนการถ่ายทอดข่าวสารที่เป็นสิ่งใหม่จากผู้ส่งสาร โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสารทำให้สิ่งพิมพ์ เข้าไปมีส่วน

ในการพัฒนาทั้งระดับสังคม และระดับประเทศ สิ่งพิมพ์นอกจากจะมีบทบาท และหน้าที่ในการให้ ข่าวสาร ชักจูงใจและให้ความรู้ทางการศึกษาแล้ว การถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือความรู้ที่จะประสบความสำเร็จนั้นยังขึ้นอยู่กับสติปัญญา และการวิเคราะห์ปัญหา

ดังนั้นสิ่งพิมพ์ ในฐานะที่เป็นสื่อกลางของสังคม ซึ่งมีหน้าที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารทางการกีฬาในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ กระตุ้นให้ผู้รับข่าวสารกีฬาเกิดความกระตือรือร้นที่อยากจะเล่น กีฬาตามที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์เช่น กีฬาอีสปอร์ต ฟุตบอล เทนนิส วอลเลย์บอล เป็นต้น ในปัจจุบันนี้สิ่งพิมพ์ได้เข้ามามีบทบาท ในการเสนอวิธีการเล่น กลยุทธ์การแข่งขันกีฬาและกติกาการแข่งขันในระดับนานาชาติมากขึ้น รวมถึงการเสนอเนื้อหากีฬาประเภทต่าง ๆ อีกด้วย สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์จึงเข้าไปเกี่ยวข้องกับ มีบทบาททางด้านการศึกษาสัมพันธ์เกี่ยวกับ โปรแกรมการแข่งขัน ในแต่ละรายการ หรือในแต่ละครั้งที่มีการจัดการแข่งขัน สิ่งพิมพ์จะทำหน้าที่นำความรู้ การให้ข่าวสารทางกีฬา ตลอดจนความบันเทิงไปสู่มวลชนซึ่งจะเห็นได้ว่าบทบาทของสิ่งพิมพ์มีอิทธิพลต่อการกีฬามากขึ้นในทุกวันนี้ และจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันกิจกรรมทางกีฬามีบทบาทในสังคมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมทางกีฬาเพื่อสุขภาพและการแข่งขัน สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาด้านการกีฬา คือ การใช้สิ่งพิมพ์เชื่อมโยงในการเรียนการสอนพลศึกษาออกเหนือจากสื่อประเภทวารสารเรียน หรือโทรทัศน์

ครูอาจารย์เป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดคนหนึ่ง ในการที่จะช่วยให้เยาวชนเติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของชาติ เพราะเป็นผู้รับผิดชอบทางด้านการศึกษา การพัฒนาการเจริญเติบโต ตลอดจนส่งเสริมความเป็นพลเมืองดีที่มีคุณภาพ เพื่อประเทศชาติสืบต่อไป ในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ ความรับผิดชอบของคนที่พึงเกิดผลดีนั้น องค์ประกอบที่สำคัญคือ จะต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจเหตุการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ ซึ่งในปัจจุบันได้รับการพัฒนา และเจริญก้าวหน้าไปอย่างมากมาย วิธีการแสวงหาความรู้ของผู้สอนนั้นสามารถทำได้หลายวิธี และวิธีหนึ่ง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสะดวก รวดเร็ว ประหยัดและช่วยให้มีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ คือ การแสวงหาความรู้จากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาทางการกีฬาและพลศึกษา

ในด้านความสำคัญของสิ่งพิมพ์โดยเฉพาะวารสารนั้น บทบาทของวารสารในฐานะที่เป็นสื่อมวลชนซึ่งมีบทบาทและอิทธิพลต่อวงการต่าง ๆ มากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อวงการกีฬา ซึ่ง

กำลังศึกษาค้นคว้าหาวิธีและโอกาสที่จะใช้สื่อมวลชนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนและการสอน ในระดับต่าง ๆ อย่างรีบด่วน ทั้งนี้เพราะในวงการศึกษายอมรับว่าเมื่อได้ใช้สื่อมวลชนเหล่านี้อย่างถูกต้องแล้ว จะมีอุปกรณ์ที่จะส่งเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบังเกิดผลดี (สำเนา วราจตุร, 2526)

ไลล์ (Lyle, 1967) กล่าวว่า วารสารหรือสิ่งพิมพ์เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งห้องสมุดของสถาบันทางการศึกษาได้จัดไว้ สามารถใช้วารสารประกอบการเรียนการสอนได้ทุกวิชา ทุกระดับการศึกษาตามเนื้อหาของวารสารแต่ละประเภท

การนำสิ่งพิมพ์มาใช้ประโยชน์ทางการศึกษา มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูอาจารย์จะต้องเป็นผู้ทำหน้าที่หาวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ ทางการศึกษา โดยใช้สิ่งพิมพ์ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางที่จะทำให้ครูอาจารย์ และผู้เรียนได้เกิดความรู้ มีประสบการณ์ให้เป็นพื้นฐานของความคิด ความเข้าใจ ที่จะนำไปสู่ทักษะปลูกฝังทัศนคติ ตลอดจนเสริมสร้างบุคลิกภาพของผู้เรียนให้เป็นไปในด้านที่พึงปรารถนา

ในการจัดหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาของสถาบันต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์ หลายประการพอสรุปได้ ดังนี้

1. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ในการศึกษา ค้นคว้า และ วิจัยทางพลศึกษา วิทยาศาสตร์ การออกกำลังกาย และการกีฬา
2. สามารถนำความรู้ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพในชีวิตประจำวัน
3. มีคุณธรรม จริยธรรม และศรัทธาในวิชาชีพ

ผู้เรียนจะต้องเรียนวิชาต่าง ๆ โดยมีโครงสร้างของหลักสูตร คือ

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ได้แก่ กลุ่มภาษา กลุ่มมนุษยศาสตร์ กลุ่มสังคมศาสตร์ กลุ่มวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์
2. หมวดวิชาครู ได้แก่ หลักสูตรและการสอน พฤติกรรมการสอนพลศึกษา โปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาพัฒนาการ เป็นต้น
3. หมวดวิชาเฉพาะวิชาเอกพลศึกษา
 - รายวิชาบังคับ ได้แก่ หลักการพลศึกษา กายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยา

การจัดพลศึกษา สรีรวิทยาการออกกำลังกาย วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว การสร้างสมรรถภาพทางกาย เทคนิคและทักษะกีฬา การเป็นผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

- รายวิชาเลือก ประกอบด้วย
 - วิชาพื้นฐาน ได้แก่ กิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กเล็ก สวัสดิศึกษา

หลักสุขภาพและสุขบัญญัติ การพลศึกษาในชนบท ปัญหาการพลศึกษาของไทย เป็นต้น

- วิชาเทคนิคและทักษะ

สรุปได้ว่าวิชาเอกพลศึกษา มี 3 กลุ่ม รายวิชา

- (1) วิชาเอกภาคทฤษฎี
- (2) วิชาเอกภาคเทคนิคและทักษะ
- (3) วิชาเอกภาคการฝึกและการตัดสินกีฬา

วิชาเอกภาคเทคนิคและทักษะ และวิชาเอกภาคการฝึกและตัดสิน ได้แก่ กีฬา ดังต่อไปนี้ กรีฑา วายน้ำ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฟุตบอล ตะกร้อ กอล์ฟ รักบี้ฟุตบอล ยิมนาสติก เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน มวยไทย มวยสากล ยูโด ซอฟท์บอล เบสบอล เป็นต้น

4. หมวดวิชาเลือกเสรี ให้อิสระเรียนวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย

ในบริบทของการสอนของอาจารย์ผู้สอน เน้นการสอนโดยให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เป็นการสอนที่มีจุดเน้นที่ตัวผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ (Independent of student learning) โดยผู้เรียนจะกำหนดขอบเขตของความต้องการของตนเอง แต่จะมีอิสระแค่ไหนขึ้นกับสถาบัน หรือผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้ หรือตกลงกับผู้เรียนเป็นรายกรณี จุดมุ่งหมายโดยตรง ของการสอน แบบดังกล่าวนี้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษา ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตัวเองและรู้จักที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

สเตฟเฟอร์ต (Stefferd, 1953) กล่าวว่า การศึกษาด้วยตนเองมีความสำคัญมาก เพราะความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การอ่านถือว่าเป็นวิธีการศึกษาอย่างหนึ่ง นอกจากนี้การอ่านยังช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ด้วย ประสบการณ์บางอย่างผู้อ่าน ไม่อาจพบได้ในชีวิตจริง เพราะมีอุปสรรคเรื่องเวลา กาลังเงินและความสามารถ

การจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา วิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักประมวลความรู้และประยุกต์ทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นการฝึกฝนหาประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมเช่น การมอบหมายงานให้ผู้เรียนไปทำให้ผู้เรียนไปค้นคว้าหาความรู้มาประกอบกับการเรียน จะทำให้ผู้เรียนได้ความรู้ใหม่ ๆ ทางทฤษฎีและพลศึกษามากขึ้นนอกเหนือจากในชั้นเรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาความรู้ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นให้ทันความเจริญในยุคโลกาภิวัตน์ การนำเทคโนโลยีที่เจริญของสิ่งพิมพ์ ในการนำเสนอข่าวสารมาเป็นสื่อในการเรียนรู้ใหม่ ๆ การอ่านสิ่งพิมพ์มากขึ้นเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำมาเป็นเครื่องช่วยทางการศึกษา ด้านการกีฬา และพลศึกษา เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนซึ่งอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์ทั้งมีคุณวุฒิและวัยวุฒิที่สูงกว่าผู้เรียนซึ่งจะมองเห็นความสำคัญของการใช้สื่อจากสิ่งพิมพ์แตกต่างไปจากผู้เรียนซึ่งเป็นเหตุให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า อาจารย์พลศึกษาและนิสิตนักศึกษา วิชาเอกพลศึกษา นำสื่อสิ่งพิมพ์มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้สิ่งพิมพ์ในการเรียนการสอนพลศึกษา ของอาจารย์พลศึกษา และนิสิตนักศึกษา สาขาวิชาเอกพลศึกษา ในระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้สิ่งพิมพ์ของอาจารย์พลศึกษา กับนิสิตนักศึกษา สาขาวิชาเอกพลศึกษา เกี่ยวกับการใช้สิ่งพิมพ์ในการเรียนการสอนพลศึกษา ในระดับอุดมศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

การใช้สิ่งพิมพ์ของอาจารย์พลศึกษา และนิสิตนักศึกษาด้านต่าง ๆ ในการเรียนการสอนพลศึกษา ในระดับอุดมศึกษา มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการใช้สิ่งพิมพ์ของอาจารย์พลศึกษา และนิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับการใช้สิ่งพิมพ์ในการเรียนการสอนพลศึกษา ระดับอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่เปิดการเรียนการสอนสาขาวิชาพลศึกษา 7 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยบูรพา
2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการใช้สิ่งพิมพ์ในการเรียนการสอนพลศึกษาระดับอุดมศึกษา เฉพาะข่าวสารทางการกีฬาที่เสนอทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวารสารวิชาการทางการกีฬาซึ่งมีใช้ตำราหรือหนังสือเรียน ในช่วงภาคปลายปีการศึกษา 2537
3. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาการนำไปใช้ ด้านความรู้ ทักษะและเทคนิคทางการกีฬา ด้านคุณธรรมและความประพฤติ ด้านนันทนาการ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การใช้ หมายถึง การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวารสารที่มีเนื้อหา ด้านการกีฬา และพลศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน

สิ่งพิมพ์ หมายถึง สื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่ติดต่อสื่อสาร และทำความเข้าใจด้วยภาษาเขียน พิมพ์ออกพร้อมกันคราวละเป็นจำนวนมาก อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวารสารวิชาการ ที่เกี่ยวกับเนื้อหาทางการกีฬา และพลศึกษา

หนังสือพิมพ์ หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่ออก เป็นรายวันหรือรายสัปดาห์ทั้งที่เป็นภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ผลิตและจำหน่ายในประเทศไทย เป็นประจำตามกำหนดเวลาที่แน่นอน ปกติออก เป็นรายวัน หรืออีกกำหนดออกไม่ต่ำกว่าสัปดาห์ละครั้ง ภายในมีเนื้อหาด้านกีฬา และ พลศึกษา

นิตยสาร หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่ออกตามวาระที่กำหนด เช่น เป็นรายบิกซ์ รายเดือน ใน เล่มกลางประกอบด้วย บทความทางวิชาการ ข่าวสารสารคดี บทความสั้นต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาด้านกีฬา และพลศึกษา

วารสาร หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นระยะ ไม่จำเป็นต้องสม่ำเสมอ แต่ฉบับจะให้มีหมายเลข วันเดือนปี ประจำฉบับ ต่อเนื่องกันไปตามลำดับภายในเล่มประกอบด้วยเรื่องที่ทำให้ความรู้ในสาขาต่าง ๆ ในที่นี้ คือ วารสารวิชาการทางการกีฬา

การเรียนการสอนพลศึกษา หมายถึง การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทุกรายวิชา ทั้งที่เป็นวิชาบังคับ และวิชาเลือกของวิชาเอกพลศึกษา ที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษาคามหลักสูตร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับการนำสิ่งพิมพ์ไปใช้ ในการเรียนการสอนพลศึกษา ในระดับอุดมศึกษาของอาจารย์พลศึกษา และนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาเอกพลศึกษา
2. เป็นแนวทางให้อาจารย์พลศึกษา และนิสิตนักศึกษา สาขาวิชาเอกพลศึกษา ได้แสวงหาความรู้จากสิ่งพิมพ์ และสนใจที่จะนำเอาข่าวสารที่ไม่ได้ผลิตขึ้น เพื่อการเรียนการสอนโดยตรง มาใช้ให้เป็นประโยชน์